

BEN- OG HORNVÆRKSTED

Horn- og benarbejde forekommer i Norden hele middelalderen ligesom i den forudgående vikingetid.

Råvaren bestod af gevir fra elg, rådyr, kronhjort, ren samt knogler og horn fra husdyr. I tidlig middelalder havde man produktion af horn og ben i de fleste større byer, hvilket arkæologiske udgravninger har afsløret.

Foruden skiver til håndtene, kamme, nåle, knivskafter og meget andet husgeråd, forarbejdede man også smykker og små figurer af ben. På borge og klostre udførte man arbejder i ben og horn som stylos, blækhorn og spillebrikker. I slutningen af middelalderen blev ben anvendt som dele på armbrøsten, ligesom til dekoration af samme. Det fornemste ben var selvfølgelig elfenben eller hvalrostand som blev brugt hos de velhavende. I 1400- og 1500-tallet var det meget almindeligt i Norden, at horn af okse blev brugt til drikkekar. Ofte var hornene flot dekoreret og forsynet med metalkant i sølv eller forgyldning. Endelig kunne horn, ben eller tand bruges til seglstamper.